

Յոելի Գիրքը և Լատդիկեական Յոթերորդ Օրվա Աղվենտիստական Եկեղեցին - Թիվ քառասուններկու

Jeff Pippenger
2026-02-09

Թիվ Քառասուններկու

Երբ Ղևտացոց քսաներեքերորդ գլուխը բաժանվում է քսաներկու համարներից կազմված երկու հավասար տողերի՝ Քրիստոսի այն տողի հետ համադրությամբ, որտեղ գարնան տոները հանդիպեցին իրենց հակատիպին, մենք կարող ենք ցույց տալ մի տող, որ սկսվում է ուրբաթ երեկոյի Ջատկի, շաբաթ օրվա անթթխմոր հացի և շաբաթվա առաջին օրվա առաջին պտուղների երեք քայլերով: Սա մեկ ճանապարհանիշ է, ինչպես ներկայացված է Քրիստոսի մկրտությամբ, սակայն այդ մեկ ճանապարհանիշն ունի երեք քայլ:

Երբ սկսում ենք հարությունից և ապագայի մեջ տարածվում ենք քառասուն օր, հասնում ենք շրջադարձային մի կետի, որովհետև այն ժամանակ էր, որ Քրիստոսը դադարեց դեմ առ դեմ ուսուցանել և ամպերի մեջ համբարձվեց: Հարյուր քառասունչորս հազարը նույնպես ամպերի մեջ են համբարձվում:

Եվ նրանք լսեցին երկնքից մի մեծ ձայն, որ ասում էր նրանց. «Ելե՛ք այստեղ»: Եվ նրանք ամպի մեջ վեր ելան դեպի երկինք, և նրանց թշնամիները տեսան նրանց: Եվ նույն ժամին մեծ երկրաշարժ եղավ, և քաղաքի տասներորդ մասը կործանվեց, և երկրաշարժի մեջ մարդկանցից յոթ հազար հոգի սպանվեցին. իսկ մնացածները սարսափահար եղան և փառք տվեցին երկնքի Աստծուն: Երկրորդ վայր անցավ. և ահա, երրորդ վայր շուտով գալիս է: Եվ յոթերորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, և երկնքում մեծ ձայներ եղան, որ ասում էին. «Այս աշխարհի թագավորությունները մեր Տիրոջը և Նրա Քրիստոսինն եղան, և Նա պիտի թագավորի հավիտյանս հավիտենից»: Հայտնություն 11:12-15:

Երկրորդ և երրորդ վայրը Իսլամն են, իսկ յոթերորդ հրեշտակը երրորդ վայն է, որը, դարձյալ, Իսլամն է: Երրորդ վայր շուտով գալիս է երկրաշարժի ժամանակ: Երկրաշարժը Կիրակնօրյա օրենքն է Միացյալ Նահանգներում. Միացյալ Նահանգները Հայտնության տասներեքերորդ գլխի երկրային գազանն է, իսկ Կիրակնօրյա օրենքը ցնցումն է, որը մի ցնցում՝ երկրաշարժ է: Երկրային գազանը տասը թագավորների գլխավոր թագավորն է, և երբ Միացյալ Նահանգները Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ տապալվի, քաղաքի տասներորդ մասը ընկած կլինի: Կիրակնօրյա օրենքի նույն ժամին երկու վկաները, որոնք ներկայացված են Եղիայով և Մովսեսով, այն նույն երկու վկաները, որոնք Քրիստոսի հետ կերպարանափոխված երևացին Պետրոսին, Հակոբոսին և Հովհաննեսին, ամպի մեջ երկինք են բարձրացվում, և բոլորը տեսնում են, որովհետև նրանց թշնամիները տեսան նրանց:

Հարությունից քառասուն օր անց Հիսուսը «վերացավ» ամպերի մեջ, և վերնատանը տասը օրերը սկսվեցին: Վերացումը տեսողական փորձություն է, ինչպես նաև երեք հրեշտակներից երկրորդը: Իր վերացման ժամանակ հրեշտակները հայտարարեցին, որ Նա պիտի վերադառնա ամպերով, ինչպես հենց վերացավ ամպերով:

Եվ երբ Նա այս բաները խոսեց, մինչ նրանք նայում էին, Նա վեր բարձրացվեց, և մի ամպ առավ Նրան նրանց աչքից: Եվ մինչ նրանք ակնապինդ դեպի երկինք էին նայում, երբ Նա վեր էր ելնում, ահա երկու մարդ սպիտակ հանդերձներով կանգնեցին նրանց մոտ, որոնք էլ ասացին. «Ո՛վ գալիլեացի մարդիկ, ինչո՞ւ եք կանգնել և դեպի երկինք նայում. այս նույն Հիսուսը, որ ձեզնից վեր առնվեց երկինք, նույն ձևով պիտի գա, ինչպես տեսաք Նրան երկինք գնալիս»: Գործք 1:9–11.

Նրա վերադարձը Իր Երկրորդ Գալստյանը տեղի է ունենում Իր թագավորության «փառքով»:

Արդ, ով ամաչի Ինձանից և Իմ խոսքերից այս շնացող և մեղավոր սերնդի մեջ, նրանից էլ Մարդու Որդին պիտի ամաչի, երբ գա Իր Հոր փառքով՝ սուրբ հրեշտակներով հանդերձ: Մարկոս 8:38:

Այս նույն «փառքն» էր, որ Պետրոսը, Հակոբոսը և Հովհաննեսը տեսան Պայծառակերպության լեռան վրա: Պայծառակերպության լեռն ևս երկրորդ քայլ էր, որին համապատասխանաբար նախորդում և հաջորդում էին Կեսարիա Փիլիպպին և Կեսարիա Մարիտիման: Երկրորդ փորձությունն էլ գազանի պատկերի փորձությունն է, մի փորձություն, որը պահանջում է մարգարեական ճանաչողություն, թե գազանի պատկերը կազմավորվում է: Երկրորդ փորձությունը նաև Մելցարի կողմից Դանիելի և նրա ընկերների քնությունն է՝ նրանց դեմքերի տեսքը համեմատելու նրանց հետ, ովքեր ընդդեմ չէին կերել: Դա տեսողական փորձություն է: Աբրամի ուխտի պատմության մեջ ուխտի երեք քայլերից երկրորդը թլփատության «նշանն» էր: Երկրորդ քայլը ներկայացնում է Աստծո ժողովրդի կնքումը, երբ նրանք բարձրացվում են որպես դրոշ: Երկրորդ քայլն այն վայրն է, որտեղ «փառքը» հայտնվում է, որովհետև առաջին հրեշտակի երեք քայլերն են՝ երկյուղ, «փառք» և դատաստան: Հոգեգալստյան ժամանակաշրջանի քառասուններորդ օրը համընկնում է Պայծառակերպության լեռան հետ: Հանի՛ր քո կոշիկները, որովհետև սուրբ հողի վրա ես:

Համբարձումը տեսողական փորձություն է, և տոների շարքում քառասուններորդ օրը տեղի ունեցող Համբարձմանը նախորդում են հինգ օր՝ Փողերի տոնով: Փողերի տոնը նույնացնում է յոթներորդ փողի նախազգուշացումը, որը Իսլամի նախազգուշացումն է:

Համբարձումը շեփոռներից հետո գալիս է հինգ օր անց, և ապա համբարձումից հինգ օր հետո Քավության օրը նշում է դատաստանը: Շեփորը հին շավիղներն են, դա Լառդիկեայի պատգամն է, դա իսլամն է, և դա առաջին հրեշտակի հիմնարար պատգամն է: Հինգ օր անց, երբ «դեմ առ դեմ» ուսուցումն ավարտվում է, երկրորդ հրեշտակի տեսանելի երկրորդ փորձությունը նշանավորվում է համբարձմամբ: Եվ դրանից հինգ օր անց դատաստանը նշանավորում է երրորդ հրեշտակին:

Աստծու տան վրա դատաստանն ավարտվելուց հինգ օր անց դատաստանը գալիս է Միացյալ Նահանգների վրա, ինչպես նշանավորվում է Հոգեգալստյան օրով:

Եվ ասաց Աբրամին. «Անշուշտ իմացիր, որ քո սերունդը պանդուխտ պիտի լինի մի երկրում, որ իրենցը չէ, և պիտի ծառայեն նրանց, և նրանք պիտի նեղեն նրանց չորս հարյուր տարի: Եվ այն ազգին էլ, որին պիտի ծառայեն, Ես պիտի դատեմ, և այնուհետև նրանք մեծ կարողությամբ պիտի դուրս գան»: Ծննդոց 15:13, 14.

«Մեծ էությունը», որ հարյուր քառասունչորս հազարը տիրապետում են Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ Միացյալ Նահանգների «ազգը» դատվում է, Եսայու վեցերորդ գլխի այն էությունն է, որը ներկայացնում է Աստվածությունը: Աբրահամի ուխտի մարգարեությունն ասում է. «նաև այն ազգը», այսպիսով նույնացնելով, որ Աստծո ժողովուրդը կնքվում է նախքան Կիրակնօրյա օրենքը: Այնուհետև, Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ՝ մի ժամանակաշրջան, որ ներկայացված է Տաղավարահարաց տոնի յոթ օրերով, վերջին անձրևը թափվում է առանց չափի, մինչ դատաստանն իրականացվում է Աստծո տնից դուրս ելող մեծ բազմության վրա:

2020 թվականի հուլիսի 18-ին երկու վկաները սպանվեցին Սոդոմի և Եգիպտոսի փողոցներում: Երկու վկաները Մովսեսն ու Եղիան էին, և Ուիլյամ Միլլերը իր պատմության Եղիան էր: Իր երազում նա մի պահ փակեց իր աչքերը, և 2020 թվականի հուլիսի 18-ին նա մարգարեաբար փակեց իր աչքերը մահվան մեջ: Երբ նա բացեց իր աչքերը, սենյակը դատարկ էր, մի դուռը և պատուհանները բաց էին: Այնուհետև, երբ Միլլերը տեսավ, թե ինչ գործ էր կատարում փոշին մաքրող մարդը, նա աղաչեց նրան զգույշ լինել, և փոշին մաքրող մարդը հավաստիացրեց նրան, որ ամեն ինչ լավ կլինի:

Երբ Միլլերը արթնացավ անապատում՝ 2023 թվականի հուլիսին, հասավ Բաղարջակերաց տունը՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ի հարությանն անմիջապես նախորդելով: Այդ պահին՝ ճշմարիտ Կեսգիշերյան աղաղակի մարգարեական լուրը, այն «աղաղակը», որի նախատիպն էին երբևէ ապակնքված բոլոր մյուս մարգարեական լուրերը, սկսեց ապակնքվել, որովհետև երեքուկես օրերի ավարտը նույնականացնում է «վերջի ժամանակը», իսկ «վերջի ժամանակում» միշտ տեղի է ունենում մարգարեական ապակնքում: Մա միշտ այդպես է, որովհետև Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Նրա վերաբերմունքը մարդկանց հանդեպ մշտապես նույնն է, որովհետև Նա այժմ էլ գործում է այն նույն «գծերով», ինչպես միշտ գործել է: Երեքուկես օրերի ավարտին ապակնքվեց Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը:

Հարուցյալ մարմինը նախակերպված էր Ադամով, որը նախ կազմավորվեց, ապա նրա վրա փչվեց կյանքի շունչը: Եզեկիել 37-ի մեռած, ցամաքած ոսկորներն էլ նույնպես նախ կազմավորվեցին մի մարգարեությամբ, և այնուհետև կենդանացվեցին երկրորդ մարգարեությամբ, որը կյանքի շունչը բերեց անկենդան մարմնին՝ չորս հողմերի մասին պատգամով, որը կնքման պատգամն է: Երկու օրինակներում էլ ապակնքված մարգարեությունը երկմաս է, և այդ երկու մասերը ներկայացվում են զանազան կերպերով: Դրանք ներքինն ու արտաքինն են, դրանք Ուլայի և Հիդդեկել գետերի տեսիլքն են, դրանք խազոն և մարեհ տեսիլքներն են, դրանք երկու վկաներն են, երկու

ոսկե փողերն են, և այսպես շարունակ:

Միլլերիտական պատմության մեջ Կեսգիշերային աղաղակը այն մարգարեությունն էր, որ միացավ երկրորդ հրեշտակի մարգարեությանը: Երկքայլ մարգարեություն: Երբ 2023 թվականին մեռած չոր ոսկորները հարություն առան, մարգարեական անհրաժեշտությամբ նրանք պետք է փորձվեին, որովհետև մարգարեության ապակնքման գործընթացը միշտ սկսում է եռաքայլ փորձության ընթացք: Առաջին երկու փորձությունները լինելու էին հիմնարար փորձությունը, ապա՝ տաճարի փորձությունը:

Հարությունից հինգ օր անց՝ անապատում եղողի ձայնը, որ ներկայացված է բաղարջ հացերի ժամանակաշրջանով, ավարտվում է, որովհետև Եղիան, որ ներկայացված է Միլլերի և Հովհաննես Մկրտչի միջոցով, երկուսն էլ պատրաստեցին ճանապարհը Նրա համար, որի կոշիկները կրելու արժանի չէին: Հարության ժամանակ Հիսուսը սկսում է Իր «երես առ երես» ուսուցման շրջանը՝ քառասուն օրերի ընթացքում: Այդ «երես առ երես» ուսուցումը Դանիելի համար տասներորդ գլխում սկսվեց քսաներկուերորդ օրը: Այնտեղ այն ներկայացված է որպես երեք քայլ և երեք հպում, ինչպես նաև զորանալու կրկնապատկում:

Քառասուն օրերի լրանալուց հինգ օր առաջ հնչում է իսլամի փողի նախազգուշացումը: Իսլամի նախազգուշացումը խորհրդանշված էր այն էշով, որի վրա Քրիստոս հեծավ Իր հաղթական մուտքի ժամանակ դեպի Երուսաղեմ: Նախքան Նա Ձիթենյաց լեռան լանջերով դեպի Երուսաղեմ իջնելը, նախ Իր աշակերտներին պատվիրեց գնալ և արձակել էշը:

«Այս տեսիլքը տրվել է 1847 թվականին, երբ շաբաթը պահող աղվենտ եղբայրներից շատ քչերն էին, և նրանցից էլ սակավաթիվները միայն էին համարում, թե դրա պահպանումը բավականաչափ կարևոր է՝ Աստծո ժողովրդի և անհավատների միջև սահմանագիծ անցկացնելու համար: Այժմ այդ տեսիլքի իրականացումը սկսում է երևալ: Այստեղ հիշատակված «այն նեղության ժամանակի սկիզբը» չի վերաբերում այն ժամանակին, երբ պատուհասները պիտի սկսեն թափվել, այլ մի կարճ ժամանակահատվածի՝ անմիջապես նրանց թափվելուց առաջ, մինչ Քրիստոսը սրբարանում է: Այդ ժամանակ, մինչ փրկության գործը մոտենում է իր ավարտին, նեղությունը պիտի գա երկրի վրա, և ազգերը պիտի բարկանան, սակայն զսպված պիտի պահվեն, որպեսզի չխոչընդոտեն երրորդ հրեշտակի գործը: Այդ ժամանակ պիտի գա «ուշ անձրևը», կամ Տիրոջ ներկայությունից եկող զովությունը, որպեսզի զորություն տա երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն ձայնին և պատրաստի սրբերին կանգնելու այն ժամանակահատվածում, երբ յոթ վերջին պատուհասները պիտի թափվեն»: Վաղ Գրվածքներ, 85:

9/11-ին Նա Իր հրեշտակներին պատվիրեց արձակել էշին, իսկ ապա կրտսեր Ջորջ Բուշը սանձեց էշին: Կյուրոսը նախատիպորեն ներկայացնում է առաջին հրեշտակին, որովհետև նա հռչակեց առաջին հրովարտակր: Ուստի նա ներկայացնում է թե՛ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը, թե՛ 9/11-ը, և 9/11-ին Իսլամը, ինչպես ներկայացված է «ազգերի բարկացմամբ», արձակվեց, իսկ հետո զսպվեց: Այդ ժամանակ վերջին անձրևը

սկսեց թափվել: Կյուրոսը ներկայացնում է Իսլամի երկու ուղենիշներն էլ՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին և 9/11-ին:

«Երեք շաբաթ Գաբրիելը մարտնչում էր խավարի գործությունների դեմ՝ ձգտելով հակազդել այն ազդեցություններին, որոնք գործում էին Կյուրոսի մտքի վրա, և նախքան պայքարի ավարտվելը, Ինքը՝ Քրիստոսը, օգնության եկավ Գաբրիելին: «Պարսկաստանի թագավորության իշխանը դիմադրեց ինձ քսանմեկ օր»,— հայտարարում է Գաբրիելը, «Բայց ահա Միքայելը՝ գլխավոր իշխաններից մեկը, եկավ ինձ օգնելու, և ես այնտեղ մնացի Պարսկաստանի թագավորների մոտ»: Դանիել 10:13: Ամեն ինչ, ինչ երկինքը կարող էր անել Աստծո ժողովրդի օգտին, արվեց: Վերջապես հաղթանակը ձեռք բերվեց. թշնամու ուժերը զսպված պահվեցին Կյուրոսի բոլոր օրերին և նրա որդու՝ Կամբյուսեսի բոլոր օրերին, որը թագավորեց մոտավորապես յոթ ու կես տարի»: Մարգարենք և թագավորներ, 571:

Կյուրոսը, 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, երբ դադարեց Օսմանյան գերիշխանությունը, ինչպես արտահայտվում էին պիոներները, երկրորդ վայի իսլամը զսպված պահվեց: Այդ զսպումը նշանավորեց երեք հարյուր իննսունմեկ տարվա և տասնհինգ օրվա ժամանակային մարգարեության ավարտը, որը սկսվել էր այն ժամանակ, երբ չորս հրեշտակները, որոնք ներկայացնում էին չորս իսլամական սուլթանների, արձակվեցին վեցերորդ հրեշտակի կողմից, որը ներկայացնում էր իսլամի երեք վայերից երկրորդը: 9/11-ին իսլամը հարվածեց, ապա զսպվեց, ինչպես ներկայացված է Կյուրոսի և 1840 թվականի պատմության մեջ եղած զսպմամբ: Այդ երեք վկաներն էլ մատնանշում են իսլամի զսպումը կամ արձակումը, և Քրիստոսի հաղթական մուտքի սկզբում ավանակը արձակվեց:

Ավանակի արձակվելը Նրա հաղթական մուտքից առաջ նույնացնում է շեփորի լուրը, որը հասնում է համբարձումից հինգ օր առաջ: Իսլամի՝ դարձյալ արձակվելու լուրը, ինչպես եղավ 9/11-ին, և ինչպես այն կրկին պիտի արձակվի տասնհինգ օր անց՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը Հոգեգալուստն է, այն լուրն է, որ նշանավորում է Կեսգիշերյան աղաղակի սկիզբը: Արձակված ավանակը նշանավորում է Կեսգիշերյան աղաղակի լուրի հռչակման սկիզբը կամ ալֆան, և Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ Կեսգիշերյան աղաղակը փոխվում է բարձրաձայն աղաղակի, Իսլամը կրկին հարվածում է երկրի գագաթին:

Կեսգիշերյան աղաղակի ժամանակաշրջանը սկսվում է Իսլամի կողմից ալֆա հարվածով և ավարտվում է Իսլամի կողմից օմեգա հարվածով: Իսլամի հարվածները Միացյալ Նահանգների վրա ներկայացված են Բաղաամի և նրա էջի վկայության մեջ, որը, անշուշտ, շարադրված է Թվոց գրքի քսաներկուերորդ գլխում: Լաոդիկեական Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցու՝ որպես երկրի գագաթի բողոքական եղջյուրի, ճակատագիրը ներկայացված է Եսայիա 22:22-ում (ներքին), իսկ Հանրապետական եղջյուրի ճակատագիրը շարադրված է Թվոց 22:22-ում (արտաքին) և շարունակաբար դրանից հետո:

Եվ Աստծու բարկությունը բորբոքվեց, որովհետև նա գնաց. և Տիրոջ հրեշտակը կանգնեց ճանապարհին՝ նրան հակառակորդ լինելու համար: Իսկ նա հեծած էր իր

էշին, և իր երկու ծառաները նրա հետ էին:

Եվ էշը տեսավ Տիրոջ հրեշտակին՝ ճանապարհի մեջ կանգնած, և նրա սուրը՝ իր ձեռքում մերկացված. և էշը ճանապարհից շեղվեց ու գնաց արտը. և Բաղասամը զարկեց էշին, որպեսզի նրան ճանապարհի վրա դարձնի: Թվոց 22:22, 23.

9/11-ի ժամանակ սուտ մարգարե Բաղասամը, ներկայացնելով Միացյալ Նահանգները և Ջորջ Բուշ կրտսերին, ձգտում էր ավարտին հասցնել այն գործը, որ նրա հայրը՝ Ջորջ Բուշ ավագը, սկսել էր գլոբալիստների՝ Միացյալ Նահանգները տապալելու փորձի մեջ և իրականացնել այն, ինչ ինքը կոչեց «նոր աշխարհակարգ»: Գլոբալիստների աստվածաշնչյան դրդապատճառը Աստծո մնացորդ ժողովրդին սպանելն է, և Ջորջ Բուշ կրտսերը ներկայացնում է իր հոր մարգարեական ժառանգության վախճանը՝ «նոր աշխարհակարգ» ներմուծելու գործում, ինչպես նա այն կոչեց: Բուշի «նոր աշխարհակարգը» հասնում է վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությանը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և Ջորջ Բուշ կրտսերը նշանավորում է այն ժամանակաշրջանի սկիզբը, որ իր գազաթնակետին է հասնում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը կնքման ժամանակն է, գազանի պատկերի փորձության ժամանակը, Հայտնություն տասնութի առաջին ձայնով ներկայացված ժամանակաշրջանը և շատ ավելին: Բաղասամի էշը մի կողմ շեղեց գլոբալիստական օրակարգը, մինչև որ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվեն իրենց ճակատների վրա:

Ասափի երգը կամ սաղմոսը: Մի՛ լռիր, ո՛վ Աստված, մի՛ հանդարտվիր և մի՛ մնա անշարժ, ո՛վ Աստված: Որովհետև, ահա, քո թշնամիները աղմկում են, և քեզ ատողները գլուխ են բարձրացրել: Նրանք նենգ խորհուրդ են արել քո ժողովրդի դեմ և խորհրդակցել են քո ծածկյալների դեմ: Նրանք ասել են. «Եկե՛ք, և նրանց կոտորե՛նք, որ այլևս ազգ չլինեն, որպեսզի Իսրայելի անունը այլևս հիշատակության մեջ չլինի»: Որովհետև նրանք միաբանությամբ են խորհուրդ արել. նրանք դաշնակից են քո դեմ: Սաղմոսներ 83:1–5:

Վեցերորդ համարից և այնուհետև «թշնամիները» նույնացվում են որպես «տասը» ազգեր, որոնք Հայտնություն տասնյոթում ներկայացված են որպես տասը թագավորներ: Այնտեղ տասը թագավորները մեկ մտքի են, սակայն Ասափն ասում է. «Միաբանությամբ խորհրդակցեցին իրար հետ, դաշն եկան Քո դեմ»: Տասը թագավորները վերջին օրերի գլոբալիստական չար դաշնակցությունն են, որոնք որոշել են «կործանել» «Իսրայելին»՝ «Քո ծածկյալներին», «որպեսզի այլևս ազգ չլինի»: Տասը թագավորների այն դաշնակցության գործը, որոնք բարձրացնում են պապական իշխանությունը որպես եռակի միության «գլուխ», այն է, որ վերացնեն հոգևոր «Իսրայելին», որոնք ծածկված են «Բարձրյալի ծածուկ վայրում»:

9/11-ին իսլամի էշը վիշապի օրակարգը շեղեց իր ճանապարհից, որովհետև Հայտնություն 18-ի հզոր հրեշտակը սուրն Իր ձեռքին իջավ: Այն ժամանակ ներքին փորձությունը հին շավիղներին վերադառնալն էր: Այդ պահին թե՛ առաջին, թե՛ երկրորդ հրեշտակների Միլլերական պատմությունների կրկնությունը սկսեց կրկնվել այնպես, ինչպես ներկայացված է Հայտնություն տասնութի առաջին երեք համարների պատմության մեջ: Այդ առաջին երեք համարները այն համարներն են, որոնց մասին

Քույր Ուայթը հայտարարել էր, թե պիտի կատարվեն, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը կործանվեն:

9/11-ին Հայտնություն 18:1–3-ը կատարվեց, և 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին իր փառքով երկիրը լուսավորելու համար իջնող առաջին հրեշտակի զուգահեռին այն ժամանակ միացավ երկրորդ հրեշտակը, որը հայտարարեց Բաբելոնի անկումը: Բաղաամը առաջին հրեշտակի խորհրդանիշն էր, և Բաղաամին ուղեկցում էին իր երկու ծառաները, որոնք ներկայացնում էին երկրորդ հրեշտակին:

Բաղաամի՝ սուտ մարգարեի Հանրապետական եղջյուրի վերաբերյալ պատկերավորման մեջ, Բաղաամը պիտի ունենար ևս երկու բախում իսլամի էշի հետ: Երրորդ բախման ժամանակ էշը պիտի «խոսեր», իսկ մարգարեության խոսելը նշանավորում է կիրակնօրյա օրենքը: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին էշը կրկին հարվածեց, սակայն ոչ թե հոգևոր արդի փառավոր երկրին: Նա հարվածեց բառացի հին փառավոր երկրին, և Բաղաամն ու նրա էշը այժմ գտնվում էին իրենց երկրորդ բախման մեջ:

Բայց Տիրոջ հրեշտակը կանգնել էր այգիների նեղ ճանապարհում, այս կողմում պատ լինելով և այն կողմում՝ պատ: Եվ երբ էշը տեսավ Տիրոջ հրեշտակին, սեղմվեց դեպի պատը և պատին սեղմեց Բաղաամի ոտքը. և նա դարձյալ հարվածեց նրան: Թվեր 22:24, 25.

Հին Իսրայելի այգին պատկերում է Լառդիկեական Յոթերորդ-օրյա Ադվենտիզմի այգին: Երկուսն էլ ուխտի ժողովուրդ են, որոնց տրվել էր պատասխանատվություն լինելու Աստծո Օրենքի պահապանները, որը խորհրդանշված է որպես «պատ», և որն այգին կազմող տարրերից մեկն է:

Է՛լ ինչ կարելի էր անել իմ այգու համար, որ ես նրանում չարած լինեի: Արդ, ինչո՞ւ, երբ սպասում էի, որ այն խաղող տար, վայրի ողկույզներ տվեց: Եվ հիմա եկե՛ք, ձեզ հայտնեմ, թե ինչ պիտի անեմ իմ այգուն. պիտի վերցնեմ նրա ցանկապատը, և այն պիտի կործանվի. պիտի քանդեմ նրա պարիսպը, և այն ոտնակոխ պիտի լինի: Եսայիա 5:4, 5:

Հին բառացի և ժամանակակից հոգևոր Իսրայելը երկուսն էլ ապստամբեցին և մերժեցին իրենց սրբազան պարտականությունները: 9/11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը մարգարեական մի խնդիր ներկայացվում է «պատով»: Մարգարեական խնդիրը Միացյալ Նահանգների Սահմանադրության ներսում եկեղեցու և պետության բաժանման «պատի» կործանումն է: 9/11-ին Բուշը գործադրեց Patriot Act-ը, որը Սահմանադրությունը տապալելու ուղղությամբ մեծ քայլ էր, որովհետև հենց այնտեղ Սահմանադրությունն առաջնորդող փիլիսոփայությունը գլխիվայր շրջվեց, երբ հռոմեական իրավունքի այն սկզբունքը, ըստ որի մարդը մեղավոր է համարվում, մինչև իր անմեղությունն ապացուցվի, ընդունվեց անգլիական իրավունքի այն սկզբունքից վեր, որը հաստատում է, որ մարդն անմեղ է, մինչև իր մեղավորությունն ապացուցվի:

9/11-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքն ընկած ժամանակահատվածը պարունակում է «պատերի» վերաբերյալ մարգարեական հիշատակումներ: Իսլամը, Բաղաամի էշի պես,

խորտակելով պատերը, ցույց է տալիս, որ հենց իսլամի հարցն է այն, ինչը կտրամադրի մոլորված տրամաբանությունը՝ Սահմանադրության մեջ եղած սկզբունքները վերացնելու համար: Այս մարգարեական իմաստով իսլամը՝ աստվածաշնչյան կեղծ մարգարեն, այն է, ինչ խաբում է Միացյալ Նահանգներին գազանի պատկերի փորձության ժամանակ, ինչպես նաև Միացյալ Նահանգների կեղծ մարգարեն խաբում է ամբողջ աշխարհին աշխարհի գազանի պատկերի փորձության ժամանակ:

2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին իսլամի էջը հարձակվեց հին, բառացի փառավոր երկրի վրա, և երբ էջը արձակվի Կեսգիշերային աղաղակի հռչակումից առաջ, իսլամը կրկին կհարվածի Միացյալ Նահանգներին՝ ժամանակակից, հոգևոր փառավոր երկրին, ինչպես արեց 9/11-ին: Երկրորդ անգամ, երբ Բաղաամը հարվածում է էջին, դա երկրորդ հրեշտակն է, և երկրորդ հրեշտակը միշտ առաջացնում է կրկնապատկում, ինչպես ներկայացված է «այգիների արահետով»՝ երկու պատերով:

Եվ Տիրոջ հրեշտակը առաջ գնաց ու կանգնեց նեղ տեղում, որտեղ ո՛չ աջ, ո՛չ ձախ դառնալու ճանապարհ չկար: Եվ երբ էջը տեսավ Տիրոջ հրեշտակին, ընկավ Բաղաամի տակ. և Բաղաամի բարկությունը բորբոքվեց, ու նա գավազանով զարկեց էջին: Եվ Տերը բացեց էջի բերանը, և նա ասաց Բաղաամին. «Ի՞նչ եմ արել քեզ, որ այս երեք անգամ ինձ զարկեցիր»: Թվոց 22:26–28.

Երբ մենք ավելի մոտիկից քննենք քսաներկուերորդ և հաջորդ համարները, կտեսնենք, որ իրականում ավանակը առաջին անգամ զարկվում է հենց քսաներեքերորդ համարում:

Եվ Աստծու բարկությունը բորբոքվեց, որովհետև նա գնաց, և Տիրոջ հրեշտակը կանգնեց ճանապարհին՝ նրան հակառակորդ լինելու համար: Իսկ նա իր էջի վրա էր նստած, և նրա երկու ծառաները նրա հետ էին:

Եվ էջը տեսավ Տիրոջ հրեշտակին՝ ճանապարհի վրա կանգնած, և նրա սուրը՝ ձեռքին մերկացրած. և էջը ճանապարհից շեղվեց ու գնաց դաշտը. և Բաղաամը զարկեց էջին, որպեսզի նրան ճանապարհի մեջ վերադարձնի: Թվեր 22:22, 23.

Սուտ մարգարե լինելու խնդրանքն ընդունելու համար Բաղաամի հանդեպ Աստծո բարկությունը զուգահեռ էր նրան, որ Քրիստոսը Մատթեոսի 22-րդ գլխի վերջին համարում ավարտեց Իր խոսակցությունը վեճ սիրող հրեաների հետ: Թվոց 22-ի քսաներեքերորդ համարը համապատասխանում է Մատթեոսի 23-րդ գլխին, իսկ Թվոցի քսանչորսերորդ և քսանհինգերորդ համարները համապատասխանում են Մատթեոսի 24-րդ և 25-րդ գլուխներին: Քսանվեցերորդ, քսանյոթերորդ և քսանութերորդ համարները համապատասխանում են Մատթեոսի 26, 27, 28-րդ գլուխներին:

Մատթեոս 23-ը առաջին հրեշտակն է, 24-ը և 25-ը՝ երկրորդ հրեշտակը, իսկ 26-ը, 27-ը և 28-ը՝ երրորդ հրեշտակը: Թվեր 22-ում 23-րդ համարը առաջին հրեշտակն է, 24-րդ և 25-րդ համարները՝ երկրորդ հրեշտակը, իսկ 26-րդ, 27-րդ և 28-րդ համարները՝ երրորդ հրեշտակը: Մատթեոսը դիմում է ուխտի ժողովրդին՝ հնին և նորին. Թվերը ցույց են տալիս իսլամի դերը որպես Աստծո խրատիչ գործիք՝ կիրակնօրյա պաշտամունքի դեմ, որը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում և ապա՝ աշխարհում: Երրորդ հարվածից

հետո, երբ էշը խոսում է, Բաղասամը լուսավորվում է այն բանի վերաբերյալ, թե ինչ էր հենց նոր տեղի ունեցել:

Ապա Տերը բացեց Բաղասամի աչքերը, և նա տեսավ Տիրոջ հրեշտակին, որ կանգնած էր ճանապարհին, և նրա սուրը մերկացած էր իր ձեռքում. ու նա խոնարհեց իր գլուխը և երեսնիվայր ընկավ: Եվ Տիրոջ հրեշտակը նրան ասաց. «Ինչո՞ւ այս երեք անգամ ծեծեցիր քո էշին. ահա ես դուրս եկա քեզ ընդդիմանալու, որովհետև քո ճանապարհն ապականված է ինձ առաջ: Եվ էշը տեսավ ինձ և այս երեք անգամ շեղվեց ինձնից. եթե նա ինձնից չշեղվեր, անշուշտ այժմ ես քեզ էլ կսպանեի, իսկ նրան կենդանի կթողնեի»: Եվ Բաղասամը Տիրոջ հրեշտակին ասաց. «Մեղանչեցի, որովհետև չգիտեի, թե դու ես կանգնած ճանապարհին՝ իմ դեմ. ուստի հիմա, եթե դա քեզ հաճելի չէ, ես հետ կդառնամ»: Թվեր 22:31–34.

Բաղասամը ներկայացնում է սուտ մարգարեին, այսինքն՝ Միացյալ Նահանգներին, որը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ խոսում է վիշապի պես: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ նա լուսավորվում է, նա ներկայացնում է նրանց, ովքեր դեռևս Բաբելոնում են, որոնք ապա արթնացվում են Կիրակնօրյա օրենքի հարցի վերաբերյալ և կանչվում են Բաբելոնից դուրս:

Միլլերի կողմից բաղարջ հացի պատգամի ուսուցման հինգ օր, ապա Քրիստոսի կողմից Իր քահանաներին՝ երեսնյակով ներկայացված, երեսուն օր ուսուցանումը, որը բերում է ավանակի արձակման փողային նախազգուշացման պատգամին, որն իր հերթին հինգ օրով նախորդում է դրոշի բարձրացմանը, որն իր հերթին հինգ օրով նախորդում է փակ դռանը՝ տասը կույսերի առակում, որն իր հերթին հինգ օրով նախորդում է Հոգեգալստյան Կիրակնօրյա օրենքին, որը մուտք է բացում Վրանների յոթօրյա ժամանակաշրջանին, որը հանդիսանում է վերջին անձրևի լիակատար հեղմանը Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի ընթացքում, քանզի այդ ժամանակաշրջանի փորձությունը յոթերորդ օրվա շուրջ է:

Հինգ թիվը կույսերի խորհրդանիշն է՝ թե՛ իմաստուն, թե՛ հիմար: Երեսուն թիվը քահանաների խորհրդանիշն է, ինչը մատնանշվում է «Ղևտական» անվամբ: Յոթ թիվը շաբաթն է: Ղևտական քահաներեքերորդ գլուխը պատկերում է քահանաների պատմությունը, Մադաքիա երեքի Ղևտացիներին, իմաստուն կույսերին և հարյուր քառասունչորս հազարներին՝ շաբաթի փորձության ժամանակահատվածում:

Այս հարցերը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: